

До сега изложихме пѣсни. Позволѣте ми да ви прочетж и нѣколко приказки; въ пѣснитѣ се вижда какъ се пѣе, а въ приказкитѣ — какъ се разговара народа въ тия страни:

а) Отъ *Велесъ*:

„Избрале от градотъ наї-баш теракъиате, што бѣле, за прѣба да направат: єден што віно піел, еден што рѣкъя и други кой на тутун, кой на благо, кой на емфие што бил теракъя. Гьи приѣбрали царот у сѣрают негоф и гьи почувал некоја нѣдела. Овѣа, дека бес пари сал тук тѣскајат: со емфието — тук шмжрка; таку гъере и другите“

[Сбм. XII 183]

б) Отъ *Прилелъ*:

„Си їмало во єден царски грат двоица побратими, Двойцата побратими беа намислиле да єдаат на тугъина за да пѣчелат пари. Еден ден му вѣлит едниот на другиот: „абре побратиме, аїде и ниѣ да излѣзиме од градов наѣдор, бѣлкъи кье спечелиме нешто и къестаниме бѣгати, како што станале мнозина“.

[Сбм. IX 152]

в) Отъ *Ръсенъ*:

„Сутрента єдила, одила, дошла во єдна кукъа кжі єдна бѣба: „Дѣбровѣчер бабо!“ — „Дал ти Бок добро синко“. — „У, бабо, маїка да ни си?“ — „У, синко, син да ми си!“ Едниот є рѣкол: „да!, бабо єдна вѣда!“ Да ти дам, тук сѣкъи месец є даме на ламъата по єдна чупа, да ни пушчат вѣда. Утре є рѣдот на царот къерка му, тук затворете вратата да не ни доидит ламъата!“

[Сбм. IX 154]

г) Отъ *Щилъ*:

„Жената била направена от гъаволска опашка, за това била много гъавол, и за това прикажуват човечите овиквѣа приказна за нѣа“. [Сбм. IX 155]

д) Отъ *Леринъ*:

„Едно врѣме имало двама браќа ногу се милвале, а гъавуло му завѣшжалъ и направилъ и да се раскарат и да се сбињатъ“. [Сбм. VIII 159]